

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.82/2014/10. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év október hó 10. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **I.r. vádlott és társai** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. június 17. napján kihirdetett KB.II.24/2012/21. számú ítéletét **megváltoztatja**.

III.r. vádlottal szemben a folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétsége [Btk. 438. § (1) bekezdés] miatt folyamatban lévő büntetőeljárást **megszünteti**.

I.r. és II.r. vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetést **megrovásra enyhíti**.

A **III.r. vádlott** vonatkozásában felmerült 340 (háromszáznegyven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **I.r. és II.r. vádlottak** tekintetében helybenhagyja.

Az ítélet ellen a **III.r. vádlottra** vonatkozó részben fellebbezésnek van helye, amelyet a katonai ügyész, a **III.r. vádlott és védője** az ítélet kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül jelenthet be.

Indokolás:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. június 17. napján kihirdetett KB.II.24/2012/21. számú ítéletével **I.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért 100 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 100.000 forint pénzbüntetésre ítélte. **II.r. és III.r. vádlottakat** bűnösnek mondta ki a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért a **II.r. vádlottat** 140 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 140.000 forint, míg a **III.r. vádlottat** 120 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 120.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Mindhárom vádlott esetében rendelkezett a kiszabott pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Személyenként kötelezte a vádlottakat 340 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész mindhárom vádlott tekintetében három napot tartott fenn, majd tudomásul vette az ítéletet. Az I.r. vádlott három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be felmentés érdekében. A II.r. vádlott szintén három napot tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül felmentés érdekében fellebbezett. A III.r. vádlott felmentés érdekében fellebbezett. Az I., II. és III.r. vádlottak védője a III.r. vádlott vonatkozásában felmentés érdekében fellebbezett, az I. és II.r. vádlottak tekintetében három napot tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül mindkét védenccé javára fellebbezést jelentett be az I.r. vádlott esetében tényállás részbeni téves megállapítása és anyagi jogszabály téves alkalmazása miatt, a II.r. vádlottra tényállás téves megállapítása miatt, továbbá mindkettejükre felmentés érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.810/2014/1-II. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a III.r. vádlottal szemben a folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt folyamatban lévő büntetőeljárást szüntesse meg a Btk. 25. § e./ pontjában és 131. §-ában foglaltakra figyelemmel a Be. 332. § (1) bekezdés g./ pontja alapján. Az I. és II.r. vádlottak vonatkozásában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint helyesen alkalmazta a katonai tanács a Btk. 2. § (2) bekezdése alapján az elbíráláskori büntető törvényt, mert ez kedvezőbb az I. és II.r. vádlottakra nézve. A III.r. vádlott szolgálati viszonya 2013. szeptember 13-án megszűnt, így ő már az egy év eltelte miatt katonai vétség miatt nem vonható felelősségre.

Az I., II. és III.r. vádlottak védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását. A III.r. vádlott vonatkozásában a fellebbezését megváltoztatva arra tett indítványt, hogy az ezen vádlottal szemben folyamatban lévő büntetőeljárást a másodfokú bíróság a Btk. 131. §-ában írt speciális büntethetőséget megszüntető ok miatt a Be. 332. § (1) bekezdés g./ pontja alapján szüntesse meg, mivel vádlott szolgálati viszonya 2013. szeptember 13-án megszűnt, így a megszűnés óta több mint egy év eltelt. Az I. és II.r. vádlottak tekintetében kifejtette azon álláspontját, hogy a katonai tanács ítéletében foglalt tényállás téves, részben ellentétes az iratok tartalmával, ezért megalapozatlan, továbbá az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból téves jogi következtetést vont le, anyagi jogszabályt helytelenül alkalmazott. Az I.r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény kapcsán kifejtette azon álláspontját, hogy nincs olyan szolgálati okmány, amely meghatározná a határátkelőhely sávjainak határát, ennek hiányában pedig nem lehet olyan következtetést levonni, hogy az I.r. vádlott elhagyta a rendeltetési helyét. Kifejtette azon álláspontját, hogy az I.r. vádlott az alatt a 6 perc alatt is, amíg nem tartózkodott a fülkájében, illetve az ahhoz tartozó sávon, annak közelében volt, így lehetősége volt kontrollálni az ott folyó eseményeket. A II.r. vádlott védelmében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú katonai tanács nem indokolta meg, hogy az eligazító-beszámoltató lap tartalmával szemben miért inkább **tanú** ügyeletes vallomását fogadta el. Álláspontja szerint védenccé jogszerűen tartózkodott az átkelőhely teljes területén, terhére ezen cselekmény miatt bűnösséget megállapítani nem lehet. Kifejtette továbbá, hogy a

II.r. vádlott további cselekménye sem valósított meg bűncselekményt, legfeljebb fegyelmi vétséget. A biztonsági kamera felvétele alapján ugyanis nem állapítható meg az, hogy az ellenőrzött gépkocsikban voltak-e további személyek, tehát nem nyert bizonyítást, hogy volt-e olyan személy, aki a II.r. vádlott magatartása folytán ellenőrzés nélkül lépte át az államhatárt. Ezért arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva a Be. 352. § (1) bekezdés b./ pontja alapján a rendelkezésre álló iratok tartalmára figyelemmel az elsőfokú bíróság által rögzített tényállástól részben eltérő tényállást állapítson meg, és az I. és II.r. vádlottakat a Be. 6. § (3) bekezdés b./ pontja alapján bizonyítottság hiányában mentse fel.

Az I., II. és III.r. vádlottak, valamint védőjük által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Az I. és II.r. vádlottnak, valamint védőjüknek a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos. A III.r. vádlott védőjének, valamint a katonai ügyésznek ezen vádlott tekintetében előterjesztett eljárás megszüntetésére irányuló fellebbezése, illetve indítványa alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az ügy érkezését követően mintegy másfél évvel később intézkedett a kitűzésre, ezzel megszegte a Be. 278. § (1) bekezdésében írt rendelkezést. Megállapítható azonban, hogy ezzel olyan un. relatív eljárási szabálysértést követett el, amely nem volt lényeges befolyással az eljárás lefolytatására, nem érintette a bizonyítás törvényességét, az eljárásban résztvevő személyek a jogukat gyakorolhatták, tehát nem eredményezheti az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. A katonai tanács a tényállást részben mérlegelési jogkörében állapította meg, ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. vádlott a nyomozás során teljes körű beismerő vallomást tett, bűnösségét elismerte. A tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni, csupán rövid, bűnösségét tagadó nyilatkozatot tett, valamint becsatolta írásbeli vallomását, amely a büntetőjogi felelősség tagadása mellett ténybeli beismerő vallomásnak tekinthető. A II.r. vádlott mind a nyomozás, mind a tárgyalás során tagadta a bűnösségét, védekezést terjesztett elő, amelyben arra hivatkozott, hogy nem hagyta el a rendeltetési helyét, mert vezénylése alapján jogszerűen tartózkodott a határátkelőhely teljes területén, továbbá arra hivatkozott, hogy szabályszerűen végezte az útlevélkezelést, csak olyan helyen állt, amelyet a kamera éppen nem látott. A katonai tanács a tényállás megállapítása során igen részletes bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során az összes releváns tanút kihallgatta, a rendelkezésére álló iratokat szabályszerűen tette a bizonyítás részévé, helyszíni szemlét tartott. Szabályosan tette a bizonyítás anyagává a határátkelőhelyen lévő kamerák felvételét is a tárgyaláson történő megtekintésükkel, melyekhez kapcsolódóan az érdekeltek észrevételezési jogát biztosította. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. vádlott tekintetében a

tényállást a tárgyaláson tett tagadó nyilatkozatával szemben a nyomozás során tett teljes körű beismerő vallomása, az írásbeli vallomásában rögzített ténybeli beismerése, valamint a biztonsági kamerák képfelvétele alapján állapította meg. Nem tévedett a katonai tanács akkor sem, amikor a II.r. vádlott tagadó vallomásával, védekezésével szemben a tényállást a tárgyaláson kihallgatott nagyszámú tanú vallomása, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, valamint a tárgyaláson megtekintett kamerafelvételek alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság a tanú-kihallgatásokkal egyértelműen tisztázta, hogy a forgalomirányító szolgálat tekintetében mi volt a rendeltetési hely, és a kamerafelvétel részletes elemzésével kizárta azt a vádlotti védekezést, hogy a fülkén kívül állva, de a kamera által nem látott helyen elvégezte az okmányellenőrzésen kívüli egyéb szolgálati feladatait is. A katonai tanács ítélete 5. oldal 2. bekezdésétől a 6. oldal utolsó előtti bekezdéséig értékelte az I.r. vádlott tekintetében a rendelkezésre álló bizonyítékokat, míg a II.r. vádlott tekintetében a 6. oldal utolsó bekezdésétől a 11. oldal utolsó előtti bekezdéséig értékelte azokat. Ezek alapján logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem az I.r. vádlott tagadó nyilatkozatát, illetve a II.r. vádlott tagadó vallomásait és védekezését fogadta el a tényállás alapjául.

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Az I. és II.r. vádlottak, valamint védőjük fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Megállapítható továbbá, hogy a védőnek a megalapozatlanságra, iratellenességre történő hivatkozása nem alapos. Ellenkezőleg, a katonai tanács által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így az I. és II.r. vádlottnak, valamint védőjüknek a tényállás felülmérlegelésére, és ezen keresztül a vádlottak felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az I. és II.r. vádlottak tekintetében az elsőfokú katonai tanács az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a bűnösségükre, és helyes a cselekményeik jogi minősítése is. Nem tévedett a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor I.r. **vádlott** bűnösségét a 2012. évi C. törvény szerinti Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében, míg II.r. vádlott bűnösségét a 2012. évi C. törvény szerinti Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségében állapította meg. Ezt a bűncselekményt az követi el, aki őr, ügyeleti, vagy egyéb készenléti szolgálatban az adott szolgálatra vonatkozó szolgálati intézkedés rendelkezéseit megszegve elalszik, vagy a szolgálat ideje alatt szeszes italt, illetve kábítószer, vagy kábítószernek nem minősülő kábító hatású anyagot, vagy szert fogyaszt, rendeltetési helyét elhagyja, vagy a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezést más módon súlyosan megszegi. Az I.r. vádlott a ... Határrendészeti Kirendeltség Közüti Határátkelőhelyén a belépő 1. forgalmi sávon látott el útlevélkezelői feladatot. Az útlevélkezelői szolgálatot jellegénél fogva kizárólag az

adott forgalmi sávon, illetve a hozzátartozó kezelő fülkében lehet ellátni, tehát nem kétséges az, hogy az adott szolgálat tekintetében mi minősül a rendeltetési hely elhagyásának. Nem kétséges az, hogy a vádlott csak rövid időre, és nem messzire távolodott el a rendeltetési helytől, azonban magatartása mégis azt eredményezte, hogy az ország egyik határátkelőhelyén, amely egyben az Európai Unió külső határának is minősül a belépésre szolgáló egyetlen működő forgalmi sávon - ha csak 6 percig is, - de egyáltalán nem tartózkodott útlevélkezelő. Az adott szolgálat alaprendeltetés szerinti célja tehát - ha rövid ideig - de megghiúsult. A II.r. vádlott szolgálati idejének egy része alatt kilépő oldali forgalomirányító feladatot látott el. Ezt a szolgálatot értelemszerűen a határátkelőhely kilépő oldalán kell teljesíteni, tehát ez az adott szolgálat végzésére kijelölt rendeltetési hely, melyet a vádlott több alkalommal, ha igen rövid időre is, de - elhagyott. Ezzel a magatartással az adott bűncselekmény törvényi tényállásában külön nevesített elkövetési magatartást megvalósította. Ezen túlmenően a szolgálata idejének további részében teljesített kilépő oldali útlevélkezelői szolgálata során az ország területéről kilépő gépjárművek vonatkozásában a Rendőrség Határrendészeti szabályzatáról szóló ORKF utasításnak a történeti tényállásban pontosan megjelölt pontjait és alpontjait szegte meg. A másodfokú bíróság osztotta a katonai tanácsnak az elsőfokú ítélet 14. oldal 3. bekezdésében írt, a II.r. vádlott cselekménye folytatólagos elkövetésével kapcsolatos jogi okfejtését is.

A III.r. vádlott tekintetében az elsőfokú ítélet személyi része is tartalmazza a szolgálati viszonya megszűnésének időpontját. Az elsőfokú bírósági iratok 9/I. naplószáma alatt szerepel a szolgálati viszony megszüntetéséről szóló személyügyi parancs, amely az elsőfokú tárgyaláson ismertetésre is került. E szerint a III.r. vádlott szolgálati viszonya ... hatállyal közös megegyezéssel megszüntetésre került. A Btk. 131. §-ában foglaltak szerint nem büntethető katonai vétség miatt az elkövető, ha a szolgálati viszonyának megszűnése óta egy év eltelt. A Be. 487. §-ában foglaltak szerint a Btk. 131. §-ában meghatározott büntethetőséget megszüntető ok miatt a vádemelésig a katonai ügyész, azt követően a bíróság az eljárást megszünteti. Ezért az ítélet tábla katonai tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a III.r. vádlottal szemben a folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt folyamatban lévő büntetőeljárást ezen rendelkezésekre figyelemmel a Be. 6. § (3) bekezdés c./ pontja, illetve a Be. 487.§-a alapján megszüntette.

A törvényszék katonai tanácsa ítéletében helytállóan sorolta fel az I. és II.r. vádlottak tekintetében a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a joghátrány meghatározása során jelentős súllyal kell figyelembe venni azt, hogy mindkét vádlott cselekménye olyan időszakban történt, amikor igen gyér forgalom volt a határátkelőhelyen, és a rendeltetési hely elhagyása esetükben távolságban csak néhány métert, időben csak néhány percet jelentett. A vádlottaknak fel nem róható további időmúlás mellett a másodfokú bíróság álláspontja szerint az I. és II.r. vádlott cselekménye már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy az e törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása, vagy más intézkedés

alkalmazása szükségtelen, ezért a Btk. 64. §-a alapján őket megrovásban részesítette. A megrovás alkalmazásával a bíróság a helytelenítését fejezi ki ezen vádlottakkal szemben a jogellenes cselekményük miatt és felszólítja őket, hogy a jövőben tartózkodjanak bűncselekmény elkövetésétől.

A másodfokú bíróság a III.r. vádlott vonatkozásában a megszüntető rendelkezésre figyelemmel - a Be. 339. § (1) bekezdése alapján - úgy rendelkezett, hogy a rá jutó bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletének az I. és II.r. vádlottakra vonatkozó egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokai alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén, valamint a III.r. vádlottat érintő fellebbezési jog tekintetében a Be. 386. § (1) bekezdés c./ pontján alapszik.

Budapest, 2014. október 10.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
szavazó bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással **jogerős és végrehajtható.**

Budapest, 2014. október 10.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A Debreceni törvényszék Katonai Tanácsának ítélete III.r. vádlott tekintetében a rendelkező részben írt változtatással **2014. november 4. napján jogerőre emelkedett.**

Budapest, 2014. november 10.

Dr. Ruzsás Róbert hb. ddtbk.s.k.
a tanács elnöke